

[Evald Kristensen.]

ning, som kom i 1968, hvor jo alle i udvalget afviste de ændringer, der dengang var på tale, som skulle have løst problemet.

Jeg vil da gerne sige, at der er nedsat en arbejdsgruppe, som ministeren sagde her, af embedsmænd, — efter at spørgsmålet har vandret i Nordisk Råd — hvor man har vedtaget, at man skulle sætte det under forhandling. Det eneste, man kan beklage, er, at man vel kun har haft et par møder siden. Men når der i det konservative blad *Vor Tid* for 18. januar 1973 var en artikel omhandlende lovforslaget, som skulle være en forløber og bar overskriften „Konservativ aktion mod lov kineseri“, så vil jeg gerne sige, at hvis vi gennemfører lovforslaget, som det her foreligger, vil det blive endnu mere kineseri end det, vi i dag kender, med hensyn til indfødsretslovgivningen. Det, der vil ske, vil jo være, at børn, der er født i blandede ægteskaber, vil få dansk eller dobbelt statsborgerret, og jeg tror, det vil skabe vanskeligheder. Men det, der er det mest farlige, er vel nok, at efterhånden som det har presset mere og mere på, spørgsmålet om dobbelt statsborgerret, har der været enkelte af de affærer, man har haft, hvor enten faderen eller moderen i et blandet ægteskab er forsvundet til udlandet. Når dobbelt statsborgerret skaber problemer, er det, fordi det giver en falsk tryghedsfølelse, når sådanne ægteskaber opløses. Forslagsstillerne har ganske vist forsøgt at tage højde for noget sådant ved at indføje en bestemmelse i § 3, hvor der tales om, at en person, som ved fødslen har erhvervet både dansk og fremmed statsborgerret, og som har boet i riget i 5 år, får stadfæstet sin danske indfødsret ved det fyldte 21. år, men inden det fyldte 22. år ved over for overøvrigheden at afgive skriftlig erklæring herom.

Ministeren sagde, at dobbelt statsborgerret kan skabe problemer, men det er jo også noget, man har været opmærksom på i Europarådet, hvor man netop har advaret kraftigt imod, at man i det hele taget giver og er medvirkende til at skabe dobbelt statsborgerret.

Jeg vil gerne sige, at vi i vort parti gerne vil medvirke til en modernisering og en ajourføring af lovgivningen i takt med den tid, vi er i. Men når man tidligere i betænkninger har sagt, at vi skal prøve på nordisk

basis at skabe en ensartet lovgivning, når det drejer sig om indfødsretslovgivningen, vil jeg gerne have, at man nu i hvert fald prøver at vente; vi kan ganske glimrende behandle det i et udvalg og få at vide, hvor langt man er kommet på det område, men jeg vil altså henstille, at man ikke foretager ændringer, før man i hvert fald har fået redegørelsen fra den embedsmandsgruppe, der er nedsat.

Der er andre ting, som vel også skal rettes i den lovgivning, vi er i gang med. Jeg rejste i 1968 det spørgsmål, om man ikke kunne sløjfe det, der står i vor lovgivning om ægtebarn og uægte barn; dér vil jeg gerne sige, at for mig er alle børn ægte, og jeg vil gerne have, at det er en af de ting, man ændrer. Jeg husker tydeligt, at den daværende konservative indenrigsminister lovede, at det var en af de ting, der snarest skulle blive taget op, men det blev den ikke, uanset hvem der var indenrigsminister.

Jeg anbefaler altså forslaget, der vil blive henvist til det udvalg, som vi jo tidligere har nedsat til at behandle indfødsretssagerne.

Mette Madsen: Problemet om automatisk dansk indfødsret til alle børn, der fødes af mødre med dansk indfødsret, har jo gennem årene flere gange været til debat både i indfødsretsudvalget, her i salen og på inter-skandinavisk plan. Når man endnu ikke er nået frem til noget resultat, er grunden jo den, at det lovteknisk er et meget vanskeligt spørgsmål at løse. To hensyn vejer mod hinanden, nemlig fordelene ved det danske statsborgerskab i alle tilfælde mod ulemperne i de tilfælde, hvor dette medfører dobbelt statsborgerskab.

Fra venstres side vil vi gerne i indfødsretsudvalget gå ind i en fornyet drøftelse af og et positivt arbejde for at få løst dette problem i indfødsretslovgivningen. Vi finder, at spørgsmålet er så kompliceret, at det egner sig til udvalgsarbejde. Vi afventer jo i denne vinter resultatet af en retssammenlignende undersøgelse, som Nordisk Råd har sat i gang, netop om problemerne i det lovforslag, vi behandler i dag. På indfødsretslovgivningens område har de nordiske lande altid tilstræbt størst mulig ensartethed, så selv om vi er positive over for at finde en løsning, må vi være opmærksom på, at føl-